

[Knud Jespersen.]

ret sådan fra forlig til forlig, at det er os, der har stået på kendsgerningernes og sandhedens grundlag, og jeg vil tro, det vil komme til at gentage sig.

Poul Westergaard (DR):

Hr. Kjeld Olesen gjorde nogle kritiske bemærkninger til det spareforslag, som ligger til grund for regeringens planer om skattelettelser næste år. Jeg kunne naturligvis også komme med nogle tilsvarende kritiske bemærkninger, men jeg forstod på hr. Christophersen, at venstre i de forestående spareforhandlinger står helt frit og åbent over for, hvordan besparelserne skal gennemføres. Det bekræftede statsministeren senere, så jeg foretrækker da, at man lader kritikken ligge, og at man giver forhandlingerne en chance for at skabe et fornuftigt resultat.

Men det, jeg så i øvrigt hæftede mig ved i den forbindelse, var, at hr. Kjeld Olesen og socialdemokratiet også ønsker en lettelse i den direkte beskatning for mellemindkomsterne. Vi skal have trækprocenterne ned, siger hr. Kjeld Olesen. Det synes jeg da også lyder rigtigt, men hvorfor skal det indtil videre være en hemmelighed, hvor socialdemokratiet vil skaffe penge fra til skattelettelser? Jeg tror, det kunne være interessant, hvis vi måske kunne få lidt at vide om det, men hvis det er et bidrag, som man vil gemme til sparerunden her i sommer, ja, så er det også i orden.

Så er der lige dette kommunistiske dagsordensforslag. Jeg tror ikke, den slags taktiske manøvrer, som dagsordensinstituttet undertiden bruges til, gavner dette tings omdømme. Når vi nu får at vide af hr. Kaj Larsen, at kommunisterne har siddet og studeret dagbladene for at finde ud af, om en socialdemokrat har skrevet noget, som kommunisterne kan stille dagsordensforslag om for at få en lille fjer i hatten, inden de tager på sommerferie, så melder jeg i hvert fald rent personlig fra, ganske særligt når statsministeren nu kan tilkendegive, at andre har taget dette problem op. Jeg ved ikke, om andre af min gruppe vil stemme for dette dagsordensforslag. Vi er ikke meget uenige i dets indhold. Vi har faktisk ikke fundet anledning til at holde et særligt gruppemøde derom.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Hr. Erhard Jakobsen stillede mig et konkret spørgsmål, og jeg vil gerne give et svar til hr. Erhard Jakobsen. Han spurgte, hvordan og hvorledes socialdemokratiet stillede sig til en momsforhøjelse, og antydede, at der tidligere overhovedet ikke havde været noget rigtig fremme om denne stilling.

Jeg vil da gerne sige, hvordan det forholder sig. Det ligger sådan, at vi naturligvis for det første holder fast ved, at der er et behov for, at vi får nedsat trækprocenterne, det, som hr. Poul Westergaard også var inde på. Vi ved for det andet, at en sådan nedsættelse i en vis udstrækning kan klares ved øgede indtægter til staten eller ved besparelser på de offentlige udgifter. Jeg har tidligere i dag sagt, at vi er parat til at finde yderligere besparelser på de offentlige udgifter, men vi accepterer ikke forslag som det med 15 kr. pr. lægebesøg eller beskatning af børnetilskud eller andre ting, der ikke har med besparelser at gøre.

Så siger vi, at vi også vil have som forudsætning, at arbejdsfri indtægter i større udstrækning skal frem til beskatning. Vi har selv presset på med nulindkomster. Vi kan pege på kapitalvindingsafgift. Vi har selv stillet forslag om kuponskat. Hvis disse områder skulle vise sig ikke at være tilstrækkelige, siger vi, at så er vi parat til at tage også en nødvendig momsforhøjelse, forudsat igen, at dette bliver fulgt op af nødvendige sociale kompensationer, men vi vil ikke her lægge os på nogen fast procent, og vi vil ikke uden videre sige, at vi er enige med regeringen i dens beløb for nedsættelse eller proportionalstræk, men princippet er, som jeg her har sagt.

Ole Espersen (S):

Når jeg tillader mig at forlænge debatten en lille smule, er det, fordi jeg var lidt skuffet over statsministerens svar på de spørgsmål, der er rejst omkring Chile. Det er naturligt, at de hjemlige, økonomiske problemer, som er store, optager os meget. Det er naturligt, at de internationale økonomiske problemer også gør det. Men man er nødt til også, selv i en sådan situation, at se på de mere langtrækkende aspekter. Det glædede mig derfor, at adskillige ordførere beskæf-